

РЕШЕНИЕ

№ 9

гр. Момчилград, 10.02.2022 г.

В ИМЕТО НА ***ОДА

РАЙОНЕН СЪД – МОМЧИЛГРАД, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на десети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Сунай Юс. Осман

при участието на секретаря Анита Кр. Дочева
като разгледа докладваното от Сунай Юс. Осман Административно
наказателно дело № 20215150200251 по описа за 2021 година

Производството е по чл.63 от ЗАНН, и е образувано по жалба на „***“ ООД- Момчилград, ЕИК *****, представлявано от Управителя ЛЮТВ. С. АЛ., против Наказателно постановление № 594038- F- 591 524/ 17.08.2021г. на Заместник директора на НАП- Пловдив, с което на основание чл.182 ал.2 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в общ размер на 5 000 лева, на дружеството, за извършени две ***ушения по чл.124 ал.5 от ЗДДС във вр. с чл.78 ал.2 и ал.3 и чл.115 ал. 1 и ал. 3 от ЗДДС- имуществена санкция в размер на 1 000 лева за първото ***ушение и „имуществена санкция“ в размер на 4 000 лева- за второто ***ушение.

Жалбоподателят твърди, че наказателното постановление е незаконосъобразно, издадено при неправилно приложение на материалният закон и при допуснати съществени ***ушения на нормите на ЗАНН, било издадено от некомпетентно лице, при липса на обсъждане на представени доказателства, нямало необходимото съдържание и др. Моли съдът да отмени обжалваното наказателно постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява лично, представлява се от упълномощен защитник, който поддържа жалбата, по изложените в нея съображения. В хода по същество излага подробни съображения относно

незаконосъобразността на оспореното наказателно постановление. Моли за отмяна на обжалваното наказателно постановление, претендира адвокатско възнаграждение и съдебна такса за обжалване.

Административнонаказващият орган, редовно призован за съдебно заседание, се представлява от надлежно упълномощен представител. Моли наказателното постановление да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Резолюция за възлагане проверка №П-16000920179594-ОРП-001/23.10.2021г. на дружеството-жалбоподател е била извършена проверка от ТД на НАП- Пловдив.

Във връзка с извършената проверка на дружеството- жалбоподател е връчено искане за предоставяне на документи и писмени обяснения от 03.11.2020г. за представяне на заверени копия на фактури за покупки и кредитни известия за периода от 01.01.2020г. до 30.09.2020г. Дружеството е предоставило на проверяващите исканите кредитни известия, и след техният ана.з, и проверка в данните в програмният продукт на НАП се установило, че същото е получило кредитни известия във връзка с авансови плащания по доставки на „фракционен материал" от "Холсим-кариерни материА. Пловдив" АД, ЕИК *****. За изясняване на всички факти и обстоятелства по проверката на 13.11.2020г. е било изискано от дружеството- жалбоподател за представяне на заверени копия на кредитните известия и фактурите, по които са издадени, писмени обяснения, причините за издаването им, както и хронологичен опис на стопанските операции по които са издадени за покупки и кредитни известия за съответният период. В отговор на искането "****" ООД е предоставило писмени обяснения, описаните фактури и кредитни известия, споразумителен протокол от 31.12.2020г., въз основа на които се установило, че предметът на доставка към дружеството-жалбоподател е фракционен материал за пътни основи и бетон, а плащаният са били по банков път. Издадени са били авансови фактури на основание извършени банкови плащания от „****" ООД. По време на проверката се установили, че по издадените кредитни известия не е имало върнати суми, а същите са били прихванати с дължими суми по доставен фракционен материал на основание

подписаният **Споразумителен протокол от 31.12.2020г. за прихващане на вземания и задължения**. По силата на споменатият протокол между двете фирми е имало съгласие за прихващане на задълженията на "Холсим-кариерни материА. Пловдив" АД към „***“ ООД по издадените кредитни известия в размер на **43 719,94 лева с ДДС за м.юни**.

Кредитните известия са следните;

- Кредитно известие № 1442042061 от 30.06.2020г., на ст-ст 3 197,52 лева с ДДС;
- Кредитно известие № 1442042062 от 30.06.2020г., на ст-ст 12 000 лева с ДДС;
- Кредитно известие № ***** от 30.06.2020г., на ст-ст 24 000 лева с ДДС;
- Кредитно известие № 1442042064 от 30.06.2020г., на ст-ст 3 522,42 лева с ДДС;
- Били издадени фактури за тази сума, за извършените доставки на ст-ст 42 719,93 лева с ДДС.

За м. 06. 2020г. дружеството- жалбоподател е декларирало в СД по ЗДДС с вх. № 09001 200728/ 14.07.2020г., начислен ДДС в размер на 146 306 лева, и е ползвало данъчен кредит в размер на 193 993,74 лв., като резултата за периода е ДДС за възстановяване в размер на 47 100,67 лева. Дружеството жалбоподател не е декларирало Кредитно известие № 1442042064 от 30.06.2020г., на ст-ст 3 522,42 лева с ДДС в дневника за покупки за м.06.2020г., но е декларирало съответната фактура, което е довело до промяна на резултата за периода. Невключването на това в "Дневника за покупките" за периода на неговото издаване е довело до определяне на данък за възстановяване в по-голям размер с 587,07 лева.

Установило се също така, че за За м. 06. 2020г. дружеството- жалбоподател е декларирало в СД по ЗДДС с вх. № 09001 200728/ 14.07.2020г., начислен ДДС в размер на 146 306 лева, и е ползвало данъчен кредит в размер на 146 306 лв., като резултата за периода е ДДС за възстановяване в размер на 47 687,74 лева. Дружеството жалбоподател не е декларирало Кредитно известие № ***** от 30.06.2020г., на ст-ст 24 000 лева с ДДС в дневника за покупки за м.06.2020г., но е декларирало съответната фактура, което е довело до промяна на резултата за периода. Невключването на това в "Дневника за покупките" за периода на неговото издаване е довело до определяне на данък за възстановяване в по-голям размер с 4 000 лева.

Във връзка с издадените кредитни известия е била извършена справка в ПП на НАП, при която се установило, че доставчикът Холсим- кариерни материА. Пловдив" АД е издал данъчни фактури на „***" ООД за периода от 01.06. до 30.06.2020г., с които е начислил ДДС в размер на 7 999,99 лева и за същият период дружеството жалбоподател е ползвал данъчен кредит за доставките от първата фирма в размер на 12 587,60 лева- с 4 587,07 лева в повече е бил ползваният данъчен кредит от държавният бюджет, отколкото е бил внесен. За установеното по време на проверката е бил издаден АУАН № F 591524 от 23.02.2021г.; в който е описана горната фактическа обстановка, като актосъставителят е посочил, че по този начин дружеството- жалбоподател е допуснал ***ушение на чл.124 ал.5 вр.чл.78 ал.2 и ал.3 вр.чл.115 ал.1 и ал.3 от ЗДДС.

Актът е бил съставен в присъствието на упълномощено лице на дружеството /М.Стоянова- гл.счетоводител на дружеството/, на която е бил връчен екземпляр от същият, и в него не са отразени възражения или бележки от това упълномощено лице. Писмени възражения са били депозирани в НАП на 26.02.2021г., в които са изразени съответните несъгласия, които се свеждат основно до това, че процесиите кредитни известия са били получени от дружеството по ел.поща на 27.11.2020г. и затова не са били включени в Дневника за покупки за м.06.2020г., и че задължение на доставчика е било да им предаде известията за осчетоводяване.

В хода на съдебното производство е разпитан актосъставителят- Е.Ч., която е извършила и проверката, при която са били установени горните обстоятелства, и същата потвърждава описаното в АУАН. В хода на съдебното производство е извършена съдебно- счетоводна експертиза, с вещо лице Г.Д., от чието заключение се установява, че след извършена проверка в „Холсим кариери материА." ЕАД- Пловдив, се установило, че дружеството не изпраща на клиентите си фактури, кредитни и/или дебитни известия на хартиен носител, а само онлайн;

Вещото лице е изготвило своето заключение на база предоставена информация от дружеството от електронен адрес за кореспонденция, и при тях се установило, че Кредитно известие № ***** от 30.06.2020г., и Кредитно известие № 1442042064 от 30.06.2020г., са били изпратени на дружеството-жалбоподател с e-mail с две **приложения на 27.11.2020г. в 4,47**

часа и получени от „*"ООД в 16,48 часа.** В счетоводната система на „***"ООД посочените 2 кредитни известия са били осчетоводени през м.ноември 2020г., и са били включени в дневника за покупки и в Справка-декларация за ДДС с вх. № 09001214968/14.12.2020г.

Вещото лице също така е посочило, че са били изпратени от „Холсим кариерни системи" на дружеството-жалбоподател с e-mail с две **приложения на 02.07.2020г. в 11,37 часа на „***"ООД, съдържащи-**

Кредитно известие № 1442042061 от 30.06.2020г., и Кредитно известие № 1442042062/30.06.2020г.

Вещото лице не е установило от датата на издаването- 30.06.2020г. до 27.11.2020г. да са изпратени Кредитно известие № ***** от 30.06.2020г., и Кредитно известие № 1442042064 от 30.06.2020г.

В съдебно заседание вещото лице поддържа своето заключение.

Тази фактическа обстановка съдът намира за установена след ана.з на показанията на актосъставителя, обжалваното НП, АУАН, Възражение срещу АУАН; Протокол за извършена проверка, ведно с писмените доказателства към него, заповеди и други, обсъдени и приети по надлежният ред; заключението на вещото лице и други, описани в съдебният протокол и приложени по делото.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Настоящата жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, и следва да бъде разгледана по същество.

С обжалваното НП на дружеството- жалбоподател наложена „имуществена санкция" в общ размер на 5 000 лева, за извършени две ***ушения по чл.124 ал.5 от ЗДДС във вр. с чл.78 ал.2 и ал.3 и чл.115 ал. 1 и ал. 3 от ЗДДС- имуществена санкция в размер на 1 000 лева за първото ***ушение и „имуществена санкция" в размер на 4 000 лева- за второто ***ушение.

Разпоредбата на чл.124 ал.5 от ЗДДС предвижда, че регистрираното лице е длъжно да отрази получените от него кредитни известия в дневника за покупки за данъчния период, през който са издадени, включително издадени от лица, на които е прекратена регистрацията по този закон.

Съгласно чл.78 ал.2 от ЗДДС регистрираното лице е длъжно да коригира размера на ползания данъчен кредит при изменение на данъчната основа или при разваляне на доставката, както и при промяна на вида на доставката, като в ал.3 на същия член е предвидено, че корекцията по ал.2 се извършва в данъчния период, през който са възникнали обстоятелствата по ал.2, с отразяването на документа по чл. 115 или на новия документ по чл. 116, с който е извършена корекцията, в дневника за покупките и в справка-декларацията за съответния данъчен период.

За ***ушение по тези текстове административно-наказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана на основание чл.182 ал.2 пр.1 от ЗДДС. Разпоредбата на чл.182 ал.2 от ЗДДС гласи, че при ***ушение по ал.1, когато регистрираното лице е издало или отразило данъчния документ в периода, следващ данъчния период, в който документът е следвало да бъде издаден или отразен, глобата, съответно имуществената санкция, е в размер 25 на сто от определения в по-малък размер данък, но не по-малко от 250 лв. Съгласно ал.1 на същия член регистрирано лице, което не издаде данъчен документ или не отрази издадения или получения данъчен документ в отчетните регистри за съответния данъчен период, което води до определяне на данъка в по- малък размер, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер на определения в по-малък размер данък, но не по-малко от 1000 лв.

В случая съдът намира, че както процесното НП, така и акта за установяване на административно ***ушение не отговарят на установените от закона императивни изисквания. Касае се за ***ушение на императивните разпоредби на чл.42 т.4 и т.5 и чл.57 ал.1 т.5 и т.6 от ЗАНН, в частта им за коректно описание на ***ушението и ***ушената законова разпоредба, което е дотам съществено, че обуславя незаконосъобразността на наказателното постановление и отмяната му само на това процесуално основание, без да е необходимо да се разглеждат въпросите по същество, касаещи извършване на ***ушението и неговото авторство. Разпоредбата на чл.124 ал.5 от ЗДДС въвежда задължение регистрираното лице да отрази получените от него кредитни известия в дневника за покупки за данъчния период, през който са издадени включително издадени от лица, на които е прекратена

регистрацията по този закон, независимо от ал.4 на същия член. Следователно касае се за неизпълнение на задължение за отразяване на поне едно кредитно известие в дневника за покупки. От обстоятелствената част на АУАН и НП се установява, че невключването на посочените в тях кредитни известия /описани по-горе/ в "Дневника за покупките" за периода на тяхното издаване е довело до определяне на данък за възстановяване в по-голям размер /описан и за двата случая/. Дотук съдът прецени НП и дадената правна кВА.фикация на ***ушението за съответна на обстоятелствата по делото и отразените факти от обективната му страна. Същата касае именно неизпълнение на посоченото задължение за отразяване на кредитното известие за периода, за който се отнася- и за двете кредитни известия.

Същевременно обаче както актосъставителят, така и административно- наказващият орган са преценили, че извършените ***ушения освен по чл.124 ал.5 от ЗДДС следва да се кВА.фицират във връзка с чл.78 ал.2 и ал.3 ЗДДС. Последните разпоредби въвеждат задължение регистрираното лице да коригира размера на ползвания данъчен кредит при изменение на данъчната основа или при разваляне на доставката, както и при промяна на вида на доставката, а корекцията по ал.2 да се извърши в данъчния период, през който са възникнА. обстоятелствата по ал.2, с отразяването на документа по чл.115 или на новия документ по чл.116 от ЗДДС, с който е извършена корекцията, в дневника за покупките и в справка декларация за съответния данъчен период. Касае се за извършване на корекция при възникване на определени предпоставки и срока, в който следва да бъде сторено. Тоест тази норма въвежда самостоятелно и различно задължение от това по чл.124 ал.5 от ЗДДС, което има свой собствен фактически състав и чието неизпълнение ще доведе до самостоятелно основание за налагане на санкция. Следователно правната кВА.фикация на ***ушенията, за които дружеството е било наказано, съдържа в себе си две самостоятелни задължения, неизпълнението на които ще доведе до самостоятелни ***ушения, за което по силата на чл.18 от ЗАНН на дружеството следва да бъдат наложени две санкции /за всяко от тях/.

Всичко посочено дава основание на съда да приеме, че е допуснато съществено ***ушение на процесуалните правила, което е ограничило правата на дружеството- жалбоподател. ***ушени са освен горесцитираните разпоредби на чл.42 т.4 и т.5 и чл.57 ал.1 т.5 и т.6 от ЗАНН, така също и

правилото на чл.18 от ЗАНН. В този смисъл постановлението с дадената в него правна квалификация на ***ушението и фактическото му описание създават неяснота, която не може да бъде преодоляна. Разпоредбите на чл.124 ал.5 и чл.78 ал.2 и ал.3 ЗДДС представляват фактически състави на две самостоятелни задължения на регистрираните по ЗДДС лица, респективно на две самостоятелни ***ушения. Затова и съвместното им съществуване при осъществяване на едно ***ушение е невъзможно, поради което ако наказващият орган, беше счел, че е ***ушен и съставът на чл.78 ал.2 и ал.3 от ЗДДС следваше да наложи самостоятелна санкция за това. Докато в настоящия случай е наложена само едно наказание.

Независимо, че в случая съдът не дължи произнасяне по същество на спора, за пълнота следва да се отбележи, че разпоредба на чл.124 ал.5 от ЗДДС предвижда, че регистрираното лице е длъжно да отрази получените от него кредитни известия в дневника за покупки за данъчния период, през който са издадени. Видно от разпоредбата е, че задължението за отразяването в дневника за покупки се отнася до получени кредитни известия. Следователно, необходим елемент от изпълнителното деяние в случай на ***ушаване на разпоредбата е фактът на получаването на кредитното известие.

В тази връзка, задължение на административно-наказващият орган е да установи фактът на получаване от "****" ООД на кредитното известие-сиреч, двете кредитни известия, посочени по-горе. В случая и в АУАН, и в НП липсват констатации за датата на получаване на кредитните известия от дружеството- жалбоподател. В тези актове единствено общо е цитирана законовата разпоредба, че не е отразило полученият от него данъчен документ - кредитно известие за периода, в който е издаден. В този смисъл, съдът намира, че ***ушението е недоказано, предвид неустановяването на датата на получаването на кредитното известие от жалбоподателя- и на двете кредитни известия. В този смисъл административно- наказващия орган не е ангажирал доказателства във връзка с направеното от жалбоподателя оплакване, заявено пред него още възражение , за това, че кредитните известия му е предоставено след изтичане на срока за подаване на справка-декларация по ДДС. По-късното получаване на кредитните известия се установява и с заключението по извършената експертиза.

Обективното задължение за отразяване на кредитното известие в дневника за покупки е обусловено от получаването на тези счетоводни документи от регистрираните лица, а в случай, че данъчните органи твърдят, че това е станало на по-ранна дата, тяхна е доказателствената тежест да го докажат. В този смисъл е и трайната съдебна практика.

С оглед на така изяснената фактическа обстановка и при изложените правни изводи, съдът намира, че атакуваното наказателно постановление е незаконосъобразно издадено и следва да бъде отменено.

От защитника на жалбоподателя са поискани и направените разноси по делото, а съгласно разпоредбата на чл.63 ал.1 от ЗАНН, в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноси по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Съгласно чл.143 ал.1 от АПК, когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Ето защо, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноските за адвокатско възнаграждение. Ответникът по жалбата не е направил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, поради което този въпрос не следва да се изследва от съда, като направените разноси за адвокатско възнаграждение следва да се възложат в пълния претендирай размер **от 500 лева**. Освен това в хода на производството по делото са сторени разноси в размер **на 300 лева**- възнаграждение за вещо лице по извършената експертиза, чието заплащане също се възлага на АНО- ТД на НАП- Пловдив.

Водим от гореизложеното, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 594038- F - 591 524/ 17.08.2021г. на Заместник директора на НАП- Пловдив, с което на „***“ ООД- Момчилград, ЕИК *****, представлявано от Управителя ЛЮТВ. С. АЛ., на основание чл.182 ал.2 от ЗДДС е наложена „имуществена санкция“ в общ размер на 5 000 лева, на дружеството, за извършени две ***ушения по чл.124 ал.5 от ЗДДС във вр. с чл.78 ал.2 и ал.3 и чл.115 ал. 1 и ал. 3 от ЗДДС

/а именно- „имуществена санкция" в размер на 1 000 лева за първото ***ушение и „имуществена санкция" в размер на 4 000 лева- за второто ***ушение.

ОСЪЖДА ТД на НАП-Пловдив, да заплати на „***" ООД-Момчилград, ЕИК 108 681 434, сумата от 500 лева, представляваща направени разноси по делото за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА ТД на НАП-Пловдив, да заплати по сметка на РС-Момчилград, сумата от 300 лева, представляваща направени разноси по делото за възнаграждение на вещо лице.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-КърджА. по реда на глава 12 от АПК, в 14- дневен срок от съобщаването на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Момчилград: _____